

Lieve familie, vrienden en bekenden,

Misschien wel de laatste nieuwsbrief vanuit India. Een periode van studie aan het HBI is afgesloten. Zeven weken op reis door Noord India vliegen voorbij. Voor zover ik het kan plannen komt de volgende nieuwsbrief alweer vanuit een Hollandse polder. Een klein jaar is gepasseerd.

Deze dagen zijn een beetje onwerkelijk. Het is soms net een film die niet stopt. Elke dag brengt allerlei nieuwe indrukken en niets is bekend. Het is voor een persoontje die tot een jaar geleden alleen gratis met zijn OV-studentenkaart reisde toch wel een verandering de éne plaats na de andere te zien. Hotelkamers te boeken en te slapen in hutten, met een creditcard te zwaaien of een bankpasje ingeslikt te zien worden; te vliegen of per airco-trein te reizen naar believen en even later bij 40 °C door heuvels te lopen met één flesje kostbaar drinkwater. Het is apart om in en uit taxi's te rennen, in bussen te zweten, aan een jeep te hangen of met z'n drieën op een motor te dansen, ondertussen bedenkend dat dit je eigen leven is en niet een documentaire op TV. De scenario's zien er hetzelfde uit. Het is een avontuur, het is bijzonder en het is soms even genoeg. Mensen zijn gemaakt om nuttig te zijn. Ik ben geen tourist, ik wil werken. Het is goed om ervaring op te doen, maar ik wil graag verschil maken in de levens van anderen, verschil maken in deze wereld door Jezus en zijn Koninkrijk bekend te maken. Ach ja, elke dag is dat mogelijk, of je nu ergens gesettled bent of niet. Ik heb alleen wat tijd nodig voor de overgang naar deze andere levenswijze.

Deze nieuwsbrief is een kleine impressie hoe mijn leventje in de afgelopen tijd verlopen is en wat de verwachtingen zijn voor 'de toekomst'. Ik bid en verlang dat het allemaal zal leiden tot de verheerlijking van de Naam van de Here. In zijn Naam, de naam van Jezus groet ik jullie allen!

Johan

**Voor dagelijks nieuws,
foto's en dergelijke:**

www.johanverhoef.nl

Adres

p/a Parallelweg 53
2861 ED Bergambacht

T: 0091 98400 86792

E: jmverhoef@gmail.com

Afronding HBI

Na afloop van een bergbeklimming kijk je terug en vergeet je snel wat moeilijk was, want: je hebt het gehaald. Wat goed dat God dat zo heeft ingebouwd! Zo zie ik dat minder fijne herinneringen van de afgelopen maanden nu anders gekleurd zijn. Het tweede semester is afgerond en de examens zijn ondanks de hitte goed gegaan. God bracht zelfs wat koelte door regelmatige regen, precies zoals we Hem gevraagd hadden. Chennai had vele jaren geen regen gehad in april.

'Mijn' scriptie is ook af. Ik zie het eigenlijk niet zozeer als mijn eigendom, het is overduidelijk alleen mogelijk geweest door hoe de Heilige Geest dit jaar alles heeft georganiseerd. Het resultaat is qua omvang en schrijfstijl meer een boek dan een scriptie geworden. Het is verre van volledig, evenwichtig of volmaakt. Maar voor mij was het een grote zegen om dit jaar ermee bezig te mogen zijn. Elk subthema kwam ook wonderlijk terug in de dagelijkse lessen of op andere manieren. Het is duidelijk dat God wil dat ik meer leer over 'Prophetic ministry in the postmodern situation'. Binnenkort is hij te downloaden op de site, onder 'downloads' (rechterkant).

Het is trouwens nog niet duidelijk hoe het zal gaan met de M. Div. graad. Er gaan nog vergaderingen komen of ik 'm eventueel kan behalen door wat extra vakken in Nederland af te ronden. Ooit zal ik het besluit horen.

En zo kwam de tijd om afscheid te nemen van de mensen die me lief zijn geworden. Een afscheidsdagje, gesprekken... Een verdeeld hart dat z'n rust zoekt in God en niet in 'Nederland' of 'India'. De hemel wacht...

Reizen door Orissa, Kolkata, Assam en verder...

De dag dat ik de scriptie afrondde was ook de dag van mijn vertrek. Zoals altijd dus weer veel geroezemoes en op het laatste moment op het station komen. Mijn bankpasje werd vijf minuten eerder ingeslikt en ik verloor spontaan een nieuwe vulling, maar verder is het goed gegaan.

Eerst heb ik een week in de staat Orissa doorgebracht bij de familie Jena. Zij leven zoals de apostelen, onvermoeibaar bezig om Jezus' evangelie bij de Kuvi-stam in de afgelegen heuvels te brengen. Ondertussen zijn er 500 kerkjes gekomen, die gediend worden door 120 pastors. Sommige dorpen zijn zelfs helemaal christelijk geworden, ondanks de flinke vervolging die hier soms is. Een voorrecht om met deze mensen een week op te trekken en te ervaren dat satan vlucht voor de Naam van Jezus. Demonen die zich manifesteerden toen ik preekte over genezing door Jezus moesten gaan en mensen werden genezen. Machtig is de Naam van de Heer!

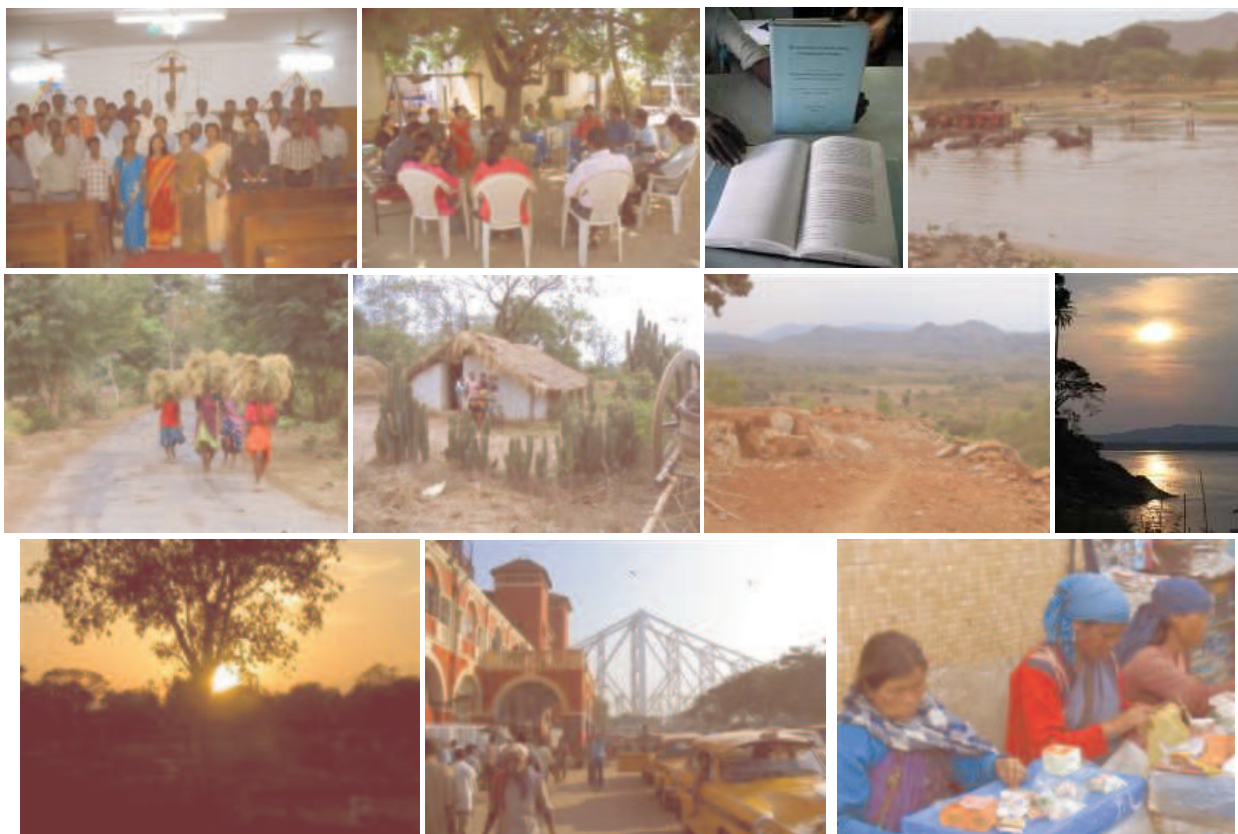
Het lijkt me wel eens wel tof om in Nederland met jongeren op te trekken, hen te trainen en discipelen, en hen dan onder andere voor een paar weken of maanden mee te nemen naar India om daar op eenzelfde manier in de praktijk allerlei dingen te leren, want Jezus en zijn evangelie is niet veranderd sinds het Nieuwe Testament!

We zullen zien. Na deze ervaring ben ik doorgereisd naar Kolkata (Calcutta), gevolgd door Guwahati in Assam en Shillong in Meghalaya, omdat de permit voor Nagaland onverwacht was teruggenomen voor een wijziging, wat al vijf dagen duurt. Wachten... De verdere reisplannen zijn op de site in een document te vinden.

De weg voor me

Nog vijf weken en dan is het zover. Vanaf 10 juni 17:40 heeft mijn website een nieuwe naam nodig. Johan is dan in Nederland en niet meer in India. Het vinden van een goede naam duurt al geruime tijd, want het blijkt sterk verbonden te zijn met de wending die mijn leven nu weer gaat nemen. Ik merk bij mijzelf een ontwikkeling die me aan de ene kant steeds meer bewust maakt wat het betekent om te leven gericht op 'de dingen die boven zijn', en dat al het andere mooi maar van een andere waarde is, terwijl ik aan de andere kant steeds meer het gevoel krijg dat ik niets te zeggen heb. Ja, ik schrijf nog even makkelijk pagina na pagina vol. Maar heb ik echt iets te zeggen? Het beste nieuws van de wereld is beschikbaar en ik ervaar hoe het baanbreekt met kracht. Ik zie wonderen gebeuren en verwacht dat ook. En toch heb ik ook het gevoel met lege, afwachende handen te staan. Ik ben dit jaar meer gevormd tot een man met een missie, maar ik weet nu niet hoe God wil dat ik die missie ga uitvoeren. Er zijn ingrediënten, maar er is nog geen recept waarin alles bij elkaar komt. Wel, ik weet dat het er is, Gods plannen waren al klaar voor ik geboren werd, maar voor mij is het nog onbekend. Eén voor een worden alle agendapunten geschrappt, maar er zijn geen nieuwe bijgekomen. De periode aan het HBI is voorbij. Deze tijd van reizen schiet hard op. Dan is er nog het Dabar-campingevangelisatiewerk tijdens de zomer en vervolgens: (). Er zijn grote dromen, er is een visie. Maar waar wil de Meester dat ik ingeschakeld wordt? Ik weet dat ik niet onrustig hoef te worden. In alle programmapunten die wél bekend zijn blijkt dat God duidelijk de leiding heeft. Het Dabarwerk groeit precies zoals we ervoor bidden, door tegenvallers heen. Hij heeft mij vol blijdschap gemaakt door mijn schoonzus en broer, die aanboden om mij voor een periode in hun (nieuwe huis) te laten wonen. Dat betekent onderdak en voedsel en een plaats van waaruit ik verder kan zoeken wat alles gaat worden. Daarom wil ik er ook op vertrouwen dat Hij ook de gebeden heeft verhoord voor wat nu nog niet zichtbaar is maar op zijn tijd zichtbaar zal worden. Tja, het is dus leren luisteren, geloven en geduld hebben.

Foto's

Vlnr.: Afscheidsdienst HBI; afscheidsdagje M. Div. 3; Eindresultaat: mijn scriptie; door een rivier in Orissa; Kuvu – stamleden op weg naar huis; kerkje van gras en leem; op pad door de heuvels; Brahmaputra rivier bij Guwahati; Onderweg naar Kolkata; Kolkata in de morgen; vrouwen in Shillong

(vervolg) Soms begint namelijk die oude twijfel weer of ik toch niet zelf een bepaald initiatief moet nemen, iets moet doen, regelen etc. Ik kom nu dus weer terug bij het lied waarmee ik naar India vertrok: *Wat de toekomst brengen moge, mij geleid des Heeren hand*. Ja, aan de hand van de trouwe Vader kan ik met gesloten ogen, zonder te zien wat voor mijn voeten is, naar het onbekende lopen. Zijn wegen zijn hoger dan mijn wegen. Daar wil ik me op richten. Ik wil jullie vragen om met mij God te danken voor al het goede wat Hij geeft, gegeven heeft en gaat geven. Bidt alsjeblieft ook met regelmaat voor mij, voor deze komende periode en met name dat mijn leven bruikbaar zal zijn voor de bedoelingen van Jezus, in al mijn zwakten die soms zo'n enorme belemmering kunnen zijn. We zijn betrokken in een strijd tegen de machten van satan en niet van wat we voor ogen zien. Om met kracht te strijden en gevormd te worden heb ik jullie zó nodig om mij heen te staan, zoals ik ook voor jullie op de bres wil staan! Ik wil de goede strijd strijden en de loopbaan voleinden. Ik wil niet na terugkomst in Nederland opnieuw terugvallen in middelmatigheid, wat Jezus verafschuwt, en in eindeloze discussies over hoe dingen zouden moeten zijn. Ik wil waar ik ben als dynamiet zijn, de kracht die situaties verandert en vernieuwing brengt. Wat dood is verwijderen en radicaal leven voor Christus alleen. Dat is mogelijk, maar ik kan dat niet zelf. Meer dan ooit besef ik hoe ontzettend ik Jezus nodig heb. Laten we daarom voor elkaar blijven bidden en danken, zodat God in ons verheerlijkt wordt.